



Ст. Андреевъ

Търновскитѣ старини

По случай 750 години отъ основаването на второто българско царство

Когато презъ 1186 година братята Асенъ и Петъръ успѣли да възстановятъ българското царство, тѣ избрали за столица крепостъта Търново — срѣдището на въстанието — която била тѣхно родово владение. Тогава тоя градъ билъ малко селище, прочуто само като непристъпна, укрепена отъ природата мѣстность.

Но щомъ Търново станалъ столица на новата държава, той се разрастналъ въ голѣмъ градъ и постепенно се въздигналъ въ духовно срѣдище на възстановената държава. Следъ време станалъ и най-голѣмъ славянски разсадникъ на книжнина и изкуство презъ срѣднитѣ вѣкове. Тукъ се събрали най-вешитѣ художници, книжовници и строители, които съ щедрата подкрепа на царетѣ се отдали на плодотворна творческа работа за прослава на българското име.

Презъ второто царство (1186—1393) градътъ билъ разположенъ върху двата хълма *Царевецъ* и *Трапезица*, живописно опасани отъ р. Янтра. Между тѣхъ се простирали други две селища покрай рѣката — *Болярска махала* и *Асенова махала*, които съществуватъ и днесъ. Въ подножието на западнитѣ склонове на Трапезица се намирала еврейската махала. Първитѣ царе презъ XIII в. отдѣлили много грижи за разхубавяването на столицата. Тѣхното мѣдро и юначно управление повдигнало благосъстоянието на населението и благодарение